

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Nevečeřalem ve věci

žalobkyně: **X Energie, s.r.o.**, IČO 24817872
sídlem Na Poříčí 1046, 1047/24-26, 110 00 Praha 1 - Nové Město
zastoupená advokátkou Mgr. Janou Šimkovou
sídlem Studentská 1225, 735 81 Bohumín - Nový Bohumín

proti
žalovanému: **Společenství vlastníků jednotek bl. D2, č.p. 253, 254, 255, ulice
Albrechtická, Litvínov-Janov**, IČO 27276686
sídlem Albrechtická 253/bl. D2, 435 42 Litvínov
zastoupený opatrovnící JUDr. Veronikou Loužeckou Beerovou
bytem Masarykovo nám. 292, 436 01 Litvínov - Horní Litvínov

o 4 500 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba o zaplacení částky 4 500 Kč
s úrokem z prodlení ve výši 0,05 % denně z částky 3 784 Kč od 31. 3. 2016 do 26. 6. 2017,
s úrokem z prodlení ve výši 0,05 % denně z částky 2 561 Kč od 27. 6. 2017 do zaplacení a
s úrokem z prodlení ve výši 0,05 % denně z částky 551 Kč od 10. 9. 2016 do zaplacení, se
zamítá.
- II. Žalobkyně a žalovaná nemají právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyně je povinna zaplatit ČR- Okresnímu soudu v Mostě náhradu nákladů řízení ve
výši 3 386,20 Kč do 10 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Opatrovníci JUDr. Veronice Loužecké Beerové se přiznává odměna a náhrada hotových
výdajů ve výši 3 386,20 Kč.

Odůvodnění:

Odůvodnění tohoto rozsudku vychází z ust. § 157 odst. 4 o. s. ř.

Předmětem řízení byl nárok žalobkyně na zaplacení částky uvedené ve výroku tohoto rozsudku. Tento nárok představují dle tvrzení strany žalující jistiny ve výši 2 561 Kč a 551 Kč za odebranou elektřinu v roce 2016, 2x 95 Kč poplatky a 1 198 Kč náklady spojené s přerušením dodávky elektřiny, se shora uvedeným příslušenstvím, tedy smluvními úroky z prodlení, to vše z titulu uzavřené Rámcové smlouvy o poskytování služeb (Smlouva o sdružených službách dodávky) č. [REDAKCE] ze dne 15.10.2012, kterou se žalobkyně zavázala poskytovat žalované službu – dodávku elektřiny do odběrného místa [REDAKCE], Litvínov.

Opatrovnice namítla, že nebyla uzavřena tvrzená smlouva, dle předložené fakturace není žalována pouze dodávka elektřiny do odběrného místa [REDAKCE], Litvínov, ale i do odběrných míst [REDAKCE], Litvínov, není zjevné, na základě jakého právního jednání by ceník a VOP měly být součástí smlouvy.

Soud provedl dokazování ve spisu založenými listinnými prostředky.

Z Rámcové smlouvy o poskytování služeb (Smlouva o sdružených službách dodávky) č. [REDAKCE] ze dne 15.10.2012 soud zjistil, že tato smlouva vůbec neobsahuje žádný předmět, není v ní vůbec určeno, co a kdo měl poskytovat zákazníkovi – žalovanému SVJ. Smlouva byla uzavřena na dobu 2 let, tedy do 15.10.2014. Z příložené Plné moci ze dne 15.10.2012 soud zjistil, že touto plnou mocí žalovaná zmocnila žalobkyni ke změně dodavatele elektřiny a uzavření jiné smlouvy o dodávkách elektřiny, soud toto pochopil tak, že žalobkyně je oprávněna jménem žalované uzavřít smlouvu o dodávkách elektřiny s někým třetím. Z fakturace soud zjistil, že je fakturován odběr elektřiny na třech různých odběrných místech, a to [REDAKCE], Litvínov, tedy nikoli pouze na [REDAKCE], Litvínov, jak je v žalobě tvrzeno. Předložená Smlouva ze dne 15.10.2012 vůbec neodkazuje na VOP ani na Ceník, tyto tedy nebyly mezi stranami dohodnuty. Zbylé důkazní prostředky jsou pro rozhodnutí soudu zcela nepodstatné.

Na základě zjištění učiněných z předložených listin dospěl soud k závěru o skutkovém stavu ve věci samé, kdy žalovaná podepsala listinu nazvanou smlouva, ale není ani patrné s kým měla být smlouva uzavřena, na listině je pouze místo pro podpis žalobkyně, je na ní podpis a razítko žalobkyně, ale tato není v textu vůbec specifikována, zda je třeba dodavatelem, a co je vůbec předmětem smlouvy. Text smlouvy ani neodkazuje na jiné listiny. Dále soud zjistil, že není zjevné, na základě jaké právní skutečnosti měla být dodávána elektřina do odběrného místa [REDAKCE], Litvínov, natož proč jsou k žalobě přiloženy faktury za odběr elektřiny v odběrném místě [REDAKCE] Litvínov, když není tvrzeno, že je žalován i odběr elektřiny v těchto místech. Platnost tvrzené smlouvy skončila 2 roky před tvrzenou dodávkou elektřiny.

Na základě shora uvedeného závěru o skutkovém stavu posoudil soud věc po právní stránce takto:

Co se týče právního posouzení soud vycházel z ustanovení § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen o. z.) účinného od 1. 1. 2014, který mimo jiné stanoví, že: „... řídí se právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy. ... “ Soud proto s ohledem na vznik právních poměrů věc posoudil dle právní úpravy ze zák. č. 40/1964 Sb. (dále jen obč. zák.) a zákona č. 513/1991 Sb. (dále jen obch. zák.) ve znění účinném do 31. 12. 2013.

Je zjevné, že listina Rámcové smlouvy o poskytování služeb (Smlouva o sdružených službách dodávky) [REDAKCE] ze dne 15.10.2012 předložená soudu neobsahuje náležitosti žádné smlouvy, a to ani nepojmenované, ve Smlouvě zcela absentuje označení druhé strany,

absentuje předmět smlouvy, kdy není zjevné, kdo a k čemu se měl zavázat a není nijak zřejmé, jak se vůbec tato „smlouva“ vztahuje po zániku uplynutím doby na předmětnou věc. Ze strany žalované by se tak mohlo jednat maximálně o bezdůvodné obohacení za odebranou elektřinu, avšak žalobkyně se k soudu nedostavila, soud ji proto nemohl dle § 118a o.s.ř. poučit o nutnosti doplnit tvrzení a označit důkazní prostředky, ani o možnosti jiného právního posouzení a nutnosti doplnění tvrzení a označení důkazních prostředků. Soud proto žalobu zcela zamítl, když žalobkyně neunesla již z části břemeno tvrzení, ale zejména břemeno důkazní.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o. s. ř.“) tak, žalobkyně byla zcela neúspěšná a je povinna hradit náhradu nákladů řízení.

Žalovaná byla v řízení zcela úspěšná, má tak nárok na náhradu nákladů řízení, ale žádné náklady jí nevznikly.

Náklady však v souladu s § 148 o.s.ř. vznikly České republice – Okresnímu soudu ve výši 3 386,20 Kč odměny a náhrady hotových výdajů opatrovnice ustanovené žalované. Tyto byly vypočteny dle § 8 odst. 1, § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši do 5 000 Kč sestávající z částky 800 Kč za převzetí a přípravu zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) a § 12a odst. 1 a. t. a § a z částky 800 Kč za účast při jednání dle § 11 odst. 1 písm. g) a § 12a odst. 1 a. t. včetně dvou paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t., v souvislosti s cestou realizovanou dne 15. 1. 2020 náhrada 398,50 Kč za 33 ujetých km v částce 198,42 Kč (31,80 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 358/2019 Sb. při průměrné spotřebě 5,7 l/100 km a 4,20 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 358/2019 Sb.) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 2 × 30 minut v částce 200 Kč podle § 14 a. t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 2 798,50 Kč ve výši 587,70 Kč.

Soud proto žalobkyni uložil zaplatit tuto náhradu nákladů řízení ČR – Okresnímu soudu v Mostě a zároveň tuto odměnu a náhradu přiznal opatrovnici žalované. To vše v souladu s rozhodnutím Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23.9.2019, č.j. 17 Co 54/2019-66.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné (ustanovení § 202 odst. 2 o. s. ř.).

Nebude-li plněno dobrovolně, co ukládá vykonatelné rozhodnutí soudu, lze se jeho splnění domáhat návrhem na nucený výkon rozhodnutí dle příslušných ustanovení občanského soudního řádu, zák. č. 99/1963 Sb., a exekučního řádu, zák. č. 120/2001 Sb.

Most 17. ledna 2020

JUDr. Daniel Nevečeřal v. r.
samosoudce